

Zaak C-267/24

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

16 april 2024

Verwijzende rechter:

Administrativen sad Varna (Bulgarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

4 april 2024

Verzoekende partij:

„Kanevi Komers DS” EOOD

Verwerende partij:

Zamestnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie”

Voorwerp van het hoofdgeding

Beroep tegen een besluit tot toekenning van een verlaagd bedrag aan door verzoekster aangevraagde steun voor landbouwers in het kader van de regelingen inzake areaalgebonden rechtstreekse betalingen, waarbij haar sancties werden opgelegd omdat na een controle werd vastgesteld dat het aangegeven areaal niet in overeenstemming was met het geconstateerde areaal

Voorwerp en rechtsgrondslag van de verwijzingsbeslissing

Uitlegging van het Unierecht, artikel 267 VWEU

Prejudiciële vragen

1. Kan de bepaling van artikel 15 van gedelegeerde verordening (EU) nr. 640/2014 van de Commissie van 11 maart 2014 rechtstreeks worden toegepast

door de lidstaten of vereist de toepassing ervan de vaststelling van nationale wetgeving?

2. Moet artikel 15 van gedelegeerde verordening (EU) nr. 640/2014 van de Commissie van 11 maart 2014 worden geacht te bepalen dat de door de bevoegde autoriteit ontvangen schriftelijke mededeling van de begunstigde volstaat om de bevoegde autoriteit naar behoren ervan in kennis te stellen dat de steunaanvraag of de betalingsaanvraag onjuist is of onjuist is geworden sinds de indiening ervan, en dat indiening via een bepaald platform niet vereist is?

3. Moeten de beperkingen van het recht van de begunstigde vervat in artikel 15 van gedelegeerde verordening (EU) nr. 640/2014 van de Commissie van 11 maart 2014, volgens hetwelk de begunstigde de bevoegde autoriteit slechts zonder sancties ervan in kennis kan stellen dat de steunaanvraag of betalingsaanvraag onjuist is of onjuist is geworden sinds de indiening ervan, als „de begunstigde [niet] op de hoogte is gebracht van het voornemen van de bevoegde autoriteit een controle ter plaatse te verrichten” en de autoriteit „de begunstigde [niet] reeds van een niet-naleving in de steunaanvraag of betalingsaanvraag in kennis heeft gesteld”, aldus worden uitgelegd dat het bewijs moet worden geleverd dat de beheersautoriteit de begunstigde in kennis heeft gesteld van een voorgenomen controle of van een niet-naleving in de steunaanvraag of betalingsaanvraag? Is het de begunstigde, voor zover de bevoegde autoriteit de begunstigde niet op de hoogte heeft gebracht van haar voornemen een controle ter plaatse te verrichten of hem niet reeds in kennis heeft gesteld van een niet-naleving in de steunaanvraag of betalingsaanvraag, op grond van deze bepaling van de verordening toegestaan om de steunaanvraag in te trekken voordat hij, in het geval dat reeds een controle is verricht en een niet-naleving werd vastgesteld, daarvan door de beheersautoriteit in kennis wordt gesteld?

[4]. Staan overweging 17 en artikel 15 van gedelegeerde verordening (EU) nr. 640/2014 van de Commissie van 11 maart 2014 in de weg aan een nationale regeling volgens welke „de steunaanvrager de ingediende aanvraag of een of meer van zijn regelingen niet mag intrekken indien: 1. hij werd geïnformeerd over de daarin vastgestelde overlappingsen met betrekking tot de percelen met vastgestelde overlappingsen; 2. hij werd geïnformeerd dat hij was geselecteerd voor een controle ter plaatse; 3. hij ter plaatse is gecontroleerd en in kennis is gesteld van elke geconstateerde niet-naleving met betrekking tot het areaal en/of de dieren waarvoor deze niet-naleving is geconstateerd”, alsmede aan een administratieve praktijk van de nationale autoriteit in het geval van een controle ter plaatse (waarbij de begunstigde niet in kennis wordt gesteld van de controle of de uitkomst ervan) en een administratieve praktijk van de nationale autoriteit die – uitsluitend ter vereenvoudiging van de behandeling van de aanvraag – vereist dat de begunstigde via een specifiek systeem een schriftelijke kennisgeving van de intrekking van zijn aanvraag indient?

[5]. Is artikel 49, lid 1, derde volzin, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (PB C 202 van 7 juni 2016, blz. 389) in het hoofdgeding van

toepassing op de sanctie die aan de landbouwer is opgelegd op grond van artikel 19 bis van gedelegeerde verordening (EU) nr. 640/2014 van de Commissie van 11 maart 2014 (*ingetrokken bij gedelegeerde verordening [EU] 2022/1172 van de Commissie van 4 mei 2022 tot aanvulling van verordening [EU] 2021/2116 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft het geïntegreerd beheers- en controlesysteem van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en de toepassing en berekening van administratieve conditionaliteitssancties [PB L 183/12 van 8 juli 2022], volgens overweging 16 ervan, die luidt: „Omwille van de duidelijkheid en rechtszekerheid moet gedelegeerde verordening (EU) nr. 640/2014 worden ingetrokken. Die verordening blijft echter van toepassing op steunaanvragen voor rechtstreekse betalingen die vóór 1 januari 2023 zijn ingediend, op betalingsaanvragen die verband houden met bijstandsmaatregelen die in het kader van verordening [EU] nr. 1305/2013 worden uitgevoerd, en op het controlesysteem en de administratieve sancties in het kader van de randvoorwaarden.”*), die van toepassing was in het boekjaar 2019 en dus van toepassing was op het moment dat de sanctie werd opgelegd met de kennisgevingsbrief van de verleende toekenning en de financiële steun die is betaald in het kader van regelingen en maatregelen voor areaalgebonden rechtstreekse betalingen in het boekjaar 2019 van 5 december 2022, dossiernummer [...], indien op het moment dat de rechter de zaak onderzoekt, gedelegeerde verordening (EU) nr. 640/2014 van de Commissie van 11 maart 2014, zoals gewijzigd bij de vanaf 1 januari 2023 geldende versie (beschikbaar op <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=CELEX%3A32014R0640>), artikel 19 bis niet meer bevat?

Wetgeving en rechtspraak van de Unie

Gedelegeerde verordening (EU) nr. 640/2014 van de Commissie van 11 maart 2014 tot aanvulling van verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft het geïntegreerd beheers- en controlesysteem en de voorwaarden voor weigering of intrekking van betalingen en voor administratieve sancties in het kader van rechtstreekse betalingen, plattelandsontwikkelingsbijstand en de randvoorwaarden (hierna: gedelegeerde verordening (EU) nr. 640/2014), overweging 17, artikelen 15, 18, 19 en 19 bis

Gedelegeerde verordening (EU) 2022/1172 van de Commissie van 4 mei 2022 tot aanvulling van verordening (EU) 2021/2116 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft het geïntegreerd beheers- en controlesysteem van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en de toepassing en berekening van administratieve conditionaliteitssancties (hierna: gedelegeerde verordening 2022/1172), overweging 16 en artikel 13

Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, artikelen 49, lid 1

Arrest van 2 oktober 2014, Vlaams Gewest, C-525/13, ECLI:EU:C:2014:2254

Arrest van 29 april 2021, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Tulcea, C-294/19 en C-304/19, ECLI:EU:C:2021:340

Arrest van 7 april 2022, SC Avio Lucos SRL, C-116/20, ECLI:EU:C:2022:273

Nationale wettelijke bepalingen

Zakon za podpomagane na zemedelskite proizvuditeli (wet betreffende steun voor eigenaars van landbouwbedrijven, hierna: ZPZP), artikelen 41 en 43

Naredba Nr. 5 ot 27.02.2009 za usloviata i reda za podavane na zayavlenia po shemi i merki za direktni plashtania (besluit nr. 5/2009 betreffende de modaliteiten en de procedure voor de indiening van aanvragen in het kader van regelingen en maatregelen inzake rechtstreekse betalingen), artikelen 1, 2, 4, 11, 12 en 14

Krachtens artikel 14, lid 1, van dit besluit kan de steunaanvrager de aanvraag, of een of meer regelingen of maatregelen ervan, intrekken tot het moment waarop aan de betrokken regeling of maatregel is betaald. De intrekking gebeurt door middel van een schriftelijk verzoek aan het desbetreffende Oblastna direksia na Darzhaven fond „Zemedelie” (districtsdirectoraat van het nationaal landbouwfonds, Bulgarije).

Artikel 14, lid 6, van het besluit luidt als volgt: „De steunaanvrager kan de ingediende aanvraag, of een of meer van de regelingen of maatregelen ervan, niet intrekken, indien: 1. hij werd geïnformeerd over de daarin vastgestelde overlappingsen met betrekking tot de percelen met vastgestelde overlappingsen;

2. hij werd geïnformeerd dat hij was geselecteerd voor een controle ter plaatse;

3. hij ter plaatse is gecontroleerd en in kennis is gesteld van elke geconstateerde niet-naleving met betrekking tot het areaal en/of de dieren waarvoor deze niet-naleving is geconstateerd.”

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure

- 1 Verzoekster heeft een steunaanvraag ingediend in het kader van verschillende regelingen en maatregelen voor areaalgebonden rechtstreekse betalingen voor het boekjaar 2019. De middelen voor de steun worden verstrekt door het Europees Landbouwarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo) en de staatsbegroting van de Republiek Bulgarije.
- 2 Naar aanleiding van de aanvraag zijn administratieve controles en een controle ter plaatse verricht. Volgens de informatie die verzoekster in het bij de verwijzende rechter ingestelde beroep heeft verstrekt, heeft het nationaal landbouwfonds in de periode van 8 tot en met 28 augustus 2019 een controle verricht van het in de aanvraag aangegeven areaal. Het door de vennootschap aangegeven areaal werd

tijdens deze controle beoordeeld als volledig subsidiabel in het kader van verschillende regelingen. Op verzoek werd de nationale rechterlijke instantie geïnformeerd dat er tussen 22 en 25 oktober 2019 een controle was verricht, zonder aanwijzingen dat de begunstigde in kennis was gesteld van de resultaten van de controle of was geïnformeerd dat er een controle zou worden verricht. Noch het nummer, noch de datum van het bevel tot uitvoering van de controle is meegedeeld.

- 3 Bij kennisgeving van 4 november 2019, geregistreerd onder dossiernummer 02-250-2600/3865 bij de griffie van het districtsdirectoraat van het nationaal landbouwfonds – Targovishte, heeft de verzoekende vennootschap de steunaanvraag voor specifiek vermeld areaal ingetrokken.
- 4 Tegen deze achtergrond heeft de Zamestnik izpalnitelen direktor (plaatsvervangend uitvoerend directeur van het nationaal landbouwfonds) de kennisgevingsbrief met individueel registratienummer 662032 van 5 december 2022, dossiernummer 01-2600/6992, over de toekenning en betaling van financiële steun in het kader van de regelingen en maatregelen voor areaalgebonden rechtstreekse betalingen afgegeven als reactie op de steunaanvraag van verzoekster met individueel identificatienummer 25/240419/09561 voor het boekjaar 2019.
- 5 In de kennisgevingsbrief werd aan de verzoekende vennootschap financiële steun toegekend, maar de door haar gevraagde bedragen werden (hoofdzakelijk wegens de vastgestelde te hoge aangifte van areaal) verlaagd als volgt:

met 13 631,34 Bulgaarse lev (BGN) voor submaatregel 13.1. compensatiebetalingen voor berggebieden; met 2 275,96 BGN voor submaatregel 13.2. compensatiebetalingen voor andere gebieden met aanzienlijke natuurlijke beperkingen; met 46 475,43 BGN in het kader van de regeling inzake een enkele areaalbetaling; met 58,98 BGN in het kader van de regeling inzake de herverdelingsbetaling; met 22 779,74 BGN in het kader van de gekoppelde steunregeling voor fruit (hoofdgroep); met 20 082,53 BGN in het kader van de gekoppelde steunregeling voor fruit (pruimen en tafeldruiven); met 17 632,87 BGN in het kader van de betalingsregeling voor klimaat- en milieuvriendelijke landbouwpraktijken – groene rechtstreekse betalingen; met 1 436,87 BGN in het kader van de gekoppelde steunregeling voor groenten (tomaten, komkommers, cornichons en aubergines); met 12 801,05 BGN in het kader van de regeling voor gekoppelde steun voor groenten (paprika) en met 1 556,39 BGN in het kader van de gekoppelde steunregeling voor groenten (aardappelen, uien en knoflook).

Overeenkomstig de artikelen 19 en 19 bis van verordening nr. 640/2014 zijn de op toekomstige betalingen in te houden sancties als volgt vastgesteld:

in het kader van de regeling inzake een enkele areaalbetaling: 22 712,35 BGN; voor submaatregel 13.1. (compensatiebetalingen voor berggebieden):

6 920,23 BGN; voor submaatregel 13.2. (compensatiebetalingen voor andere gebieden met aanzienlijke natuurlijke beperkingen): 1 533,15 BGN; in het kader van de gekoppelde steunregeling voor fruit (hoofdgroep): 22 779,74 BGN.

- 6 Wat de intrekking van percelen betreft, heeft verweerder voor de verwijzende rechter aangegeven dat verzoeksters argument dat de kennisgevingsbrief van 4 november 2019, met dossiernummer 02-250-2600/3865, heeft geleid tot intrekking van areaal, onjuist was. Een intrekking is volgens hem alleen geldig als deze plaatsvindt via het geïntegreerde beheers- en controlesysteem (GBCS) op een manier en volgens een procedure die het mogelijk maakt de behandeling van de aanvraag te volgen. Er is een functie opgenomen in het GBCS die bij de indiening van het verzoek tot volledige of gedeeltelijke intrekking van areaal een toelaatbaarheidscontrole uitvoert met betrekking tot de bevestiging of afwijzing van de intrekking. Elke andere vorm van intrekking die geen objectief onderzoek van de toelaatbaarheid ervan mogelijk maakt, wordt niet in het dossier opgenomen en wordt niet als een verzoek tot intrekking behandeld. In dit verband is de directeur van de verzoekende vennootschap bij brief van 18 december 2019, kenmerk 02-2600/6724#1, meegedeeld dat hij de intrekking van de percelen niet mocht uitvoeren op een wijze die in strijd is met de vereisten van artikel 14, lid 6, van besluit nr. 5 van 27 februari 2009.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 7 „Kanevi Komers DS” EOOD is van mening dat verordening 2021/2115 niet van toepassing is, aangezien deze betrekking heeft op de periode van 2023 tot en met 2027. Volgens haar zijn de bepalingen van verordening nr. 1306/2013 en verordening nr. 640/2014 van toepassing op het hoofdgeding. Verzoekster stelt dat zij de beheersautoriteit binnen de gestelde termijn in kennis heeft gesteld van de intrekking van het aangegeven areaal en dat zij de schriftelijkheidseis van artikel 15 van verordening nr. 640/2014 in acht heeft genomen. Het bevel tot uitvoering van de controle ter plaatse vermeldt geen percelen, zodat de beheersautoriteit over geen enkel bewijs beschikt dat de uitvoering van de controle ter plaatse juist is gelast voor het ingetrokken areaal. Volgens artikel 15 van verordening nr. 640/2014 zijn de in dat hoofdstuk bedoelde administratieve sancties niet van toepassing op het gedeelte van de steunaanvraag of de betalingsaanvraag waarvoor de begunstigde de bevoegde autoriteit schriftelijk meedeelt dat de steunaanvraag of de betalingsaanvraag onjuist is of onjuist is geworden sinds de indiening ervan, tenzij de begunstigde op de hoogte is gebracht van het voornemen van de bevoegde autoriteit een controle ter plaatse te verrichten, of de autoriteit de begunstigde reeds van een niet-naleving in de steunaanvraag of betalingsaanvraag in kennis heeft gesteld. Naar aanleiding van de door de begunstigde verstrekte informatie in de zin van lid 1, wordt de steunaanvraag of de betalingsaanvraag zodanig gecorrigeerd dat deze de feitelijke omstandigheden weergeeft. Volgens verzoekster heeft de rechtstreekse toepassing van de Unierechtelijke bepaling tot gevolg dat de in artikel 14, lid 6, van besluit nr. 5 beschreven gevallen waarin de intrekking niet is toegestaan, eveneens twee

gevallen zijn: het in punt 1 beschreven geval waarin de aanvrager vóór de indiening van zijn intrekkingverzoek in kennis werd gesteld van de gevallen van niet-naleving die in zijn aanvraag zijn geconstateerd, en het tweede geval – een cumulatie van de punten 2 en 3 – waarin de aanvrager vóór de indiening van zijn intrekkingverzoek in kennis werd gesteld van het feit dat hij was geselecteerd voor een controle ter plaatse die is verricht en waarbij gevallen van niet-naleving zijn geconstateerd. In casu is er echter geen sprake van een van de twee redenen om de intrekking te verhinderen, aldus verzoekster.

- 8 De plaatsvervangend uitvoerend directeur van het nationaal landbouwfonds is van mening dat een verzoek om een prejudiciële beslissing niet nodig is. Volgens hem is er geen tegenstrijdigheid tussen het nationale recht en het Unierecht. De sanctiebepaling van artikel 19 bis van verordening nr. 640/2014 is correct toegepast, aangezien de [administratieve] handeling vóór 1 januari 2023 is vastgesteld.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

Het geschil betreft de geldigheid van de procedure voor de intrekking van de percelen door de verzoekende vennootschap, en meer in het bijzonder de vraag of deze vennootschap de percelen waarvoor zij bijstand had aangevraagd, niet via het GBCS mocht intrekken, maar volgens de modaliteiten van artikel 15 van gedelegeerde verordening nr. 640/2014 en artikel 14 van besluit nr. 5 van 27 februari 2009, te weten door middel van een schriftelijk verzoek aan het districtsdirectoraat van het nationaal landbouwfonds en op voorwaarde dat zij niet reeds op de hoogte was gebracht van het voornemen van de bevoegde autoriteit om een controle ter plaatse te verrichten of in kennis was gesteld van een niet-naleving in de steunaanvraag of betalingsaanvraag.

Het geschil over de toepasselijkheid van de nationale regeling moet worden onderzocht in het licht van overweging 17 en de artikelen 15 en 19 bis van gedelegeerde verordening nr. 640/2014 en rekening houdend met het feit dat deze verordening is ingetrokken bij gedelegeerde verordening 2022/1172, en met artikel 49, lid 1, derde volzin, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Deze litigieuze vragen zijn door het Hof van Justitie van de Europese Unie tot dusver niet beantwoord waar de nationale rechter gebruik van zou kunnen maken.

Bij de formulering van de prejudiciële vragen stelt de verwijzende rechter vast dat artikel 15 van gedelegeerde verordening nr. 640/2014 het volgende bepaalt: „De in het onderhavige hoofdstuk bedoelde administratieve sancties zijn niet van toepassing op het gedeelte van de steunaanvraag of de betalingsaanvraag waarvoor de begunstigde de bevoegde autoriteit schriftelijk meedeelt dat de steunaanvraag of de betalingsaanvraag onjuist is of onjuist is geworden sinds de indiening ervan, tenzij de begunstigde op de hoogte is gebracht van het voornemen van de bevoegde autoriteit een controle ter plaatse te verrichten, of de

autoriteit de begunstigde reeds van een niet-naleving in de steunaanvraag of betalingsaanvraag in kennis heeft gesteld.”

Met betrekking tot het hoofdgeding rijzen de volgende vragen over de toepassing van voornoemde bepaling:

In de eerste plaats hoe de bepaling moet worden begrepen wat betreft het deel „de begunstigde [deelt] de bevoegde autoriteit schriftelijk mee[...] dat de steunaanvraag of de betalingsaanvraag onjuist is of onjuist is geworden sinds de indiening ervan”, en of uit de uitlegging ervan volgt dat het voor de naleving van deze bepaling volstaat dat de informatie schriftelijk is verstrekt en door de bevoegde autoriteit is ontvangen, of dat de informatie (zoals in de nationale praktijk) in een concrete vorm en via een concreet platform moet worden verstrekt, ook al zijn dergelijke voorschriften niet in de verordening opgenomen en is niet uitdrukkelijk voorzien in de bevoegdheid voor de lidstaten om aanvullende regels voor de toepassing van de verordening vast te stellen.

In de tweede plaats, hoe de bepaling moet worden uitgelegd wat betreft het deel „tenzij de begunstigde op de hoogte is gebracht van het voornemen van de bevoegde autoriteit een controle ter plaatse te verrichten, of de autoriteit de begunstigde reeds van een niet-naleving in de steunaanvraag of betalingsaanvraag in kennis heeft gesteld”, aangezien hier een uitlegging [ten aanzien van de vraag] noodzakelijk is tot wanneer, met betrekking tot de indiening van het verzoek van de begunstigde tot intrekking van het areaal, de negatieve voorwaarden „tenzij de begunstigde op de hoogte is gebracht van het voornemen van de bevoegde autoriteit een controle ter plaatse te verrichten” en „[tenzij] de autoriteit de begunstigde reeds van een niet-naleving in de steunaanvraag of betalingsaanvraag in kennis heeft gesteld” niet aanwezig mogen zijn, en [de vraag rijst] of, gelet op de bewoordingen van de aangehaalde bepaling, een uitlegging noodzakelijk is op grond waarvan de begunstigde, indien hij niet op de hoogte is gebracht van het voornemen van de autoriteit om een controle ter plaatse te verrichten, en/of niet in kennis is gesteld van een niet-naleving in zijn aanvraag, het recht heeft de bevoegde autoriteit schriftelijk mee te delen dat de steunaanvraag of betalingsaanvraag onjuist is of onjuist is geworden sinds de indiening ervan, tot het tijdstip waarop hij in kennis is gesteld van het bestaan van de negatieve voorwaarden voor het verstrekken van de informatie.

Artikel 19 bis van gedelegeerde verordening nr. 640/2014 voorziet in de sancties die werden opgelegd aan de vennootschap, verzoekster in het hoofdgeding.

De verwijzende rechter merkt op dat artikel 19 bis, met de hierboven weergegeven bewoordingen, is opgenomen in de versie van gedelegeerde verordening nr. 640/2014 (geraadpleegd op 3 april 2024 op <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A02014R0640-20210903>).

In de volgende versie van gedelegeerde verordening nr. 640/2014 (geraadpleegd op 3 april 2024 op <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32014R0640>) ontbreekt artikel 19 bis.

De verwijzende rechter merkt op dat overweging 16 van gedelegeerde verordening 2022/1172 luidt: „Omwille van de duidelijkheid en rechtszekerheid moet gedelegeerde verordening (EU) nr. 640/2014 worden ingetrokken. Die verordening blijft echter van toepassing op steunaanvragen voor rechtstreekse betalingen die vóór 1 januari 2023 zijn ingediend, op betalingsaanvragen die verband houden met bijstandsmaatregelen die in het kader van verordening (EU) nr. 1305/2013 worden uitgevoerd, en op het controlesysteem en de administratieve sancties in het kader van de randvoorwaarden.” Artikel 13 („Intrekking”) luidt als volgt: „Gedelegeerde verordening (EU) nr. 640/2014 wordt met ingang van 1 januari 2023 ingetrokken. Zij blijft evenwel van toepassing op: a) vóór 1 januari 2023 ingediende steunaanvragen voor rechtstreekse betalingen; b) betalingsaanvragen die verband houden met bijstandsmaatregelen die in het kader van verordening (EU) nr. 1305/2013 worden uitgevoerd; [c)] het controlesysteem en de administratieve sancties in het kader van de randvoorwaarden.”

Hier rijst de vraag naar de geldigheid van het vervallen van artikel 19 bis van gedelegeerde verordening nr. 640/2014 in haar laatste versie (de versie die van kracht is sinds 1 januari 2023 en ten tijde van het onderzoek van de zaak).

Indien de vraag betreffende het vervallen van de sanctiebepaling van artikel 19 bis in de laatste versie van gedelegeerde verordening nr. 640/2014 bevestigend wordt beantwoord en gelet op het feit dat de administratieve handeling waarbij de sanctie op grond van deze (thans ontbrekende) rechtsgrondslag is opgelegd, is vastgesteld op 5 december 2022, dat wil zeggen vóór de inwerkingtreding van de laatste versie van gedelegeerde verordening nr. 640/2014, maar vervolgens is aangevochten en de verwijzende rechter beslist over de rechtmatigheid van de administratieve handeling na het vervallen van artikel 19 bis van de verordening, rijst de vraag of artikel 49, lid 1, derde volzin, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van toepassing is op de opgelegde sanctie.

Gelet op de feiten van het hoofdgeding, het Unierecht, het nationale recht en de rechtsleer is de verwijzende rechter van oordeel dat een prejudiciële verwijzing naar het Hof van Justitie van de Europese Unie krachtens artikel 267 VWEU noodzakelijk is om te kunnen voldoen aan zijn verplichting het nationale recht conform het Unierecht uit te leggen.